

तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम ।

स सुत्रामा स्ववाँ१॥ इन्द्रोऽस्मेऽआराच्चिद्वेषः सनुतयुयोतु ॥ ५२ ॥

वयं तस्येन्द्रस्य सुमतौ शोभनबुद्धौ स्याम भवेम भद्रे कल्याणत्रूपे सौमनसे सुमनसो भवे शोभनमनस्कत्वेऽपि स्याम इन्द्रोऽस्मासु सुमतिं मनश्च भद्रं करो-
वित्यर्थः । कीदृशस्येन्द्रस्य यज्ञियस्य यज्ञाय हितो यज्ञियस्तस्य यज्ञसम्पादिनः ।
सुत्रामा सुरक्षकः स्ववान्धनवान्स इन्द्रः अस्मे अस्मत्तः आराच्चित् द्वारादपि वर्त-
मानं द्वेषो दौर्भाग्यं सनुतरत्तर्हितं कृत्वा युयोतु पृथक्करोतु विकरणव्यत्ययः । स-
नुतरिति निष्ठातिर्हितनाम [निघ० ३. २५.] ॥ ५२ ॥

आ मन्द्रैरिन्द्र हरिर्भिर्याहि मयूररोमभिः ।

मा त्वा के चिन्नियमन्विं न पाशिनोऽति धन्वेव तौ१॥ इहि ॥ ५३ ॥

विश्वामित्रदृष्टा बृहती तृतीयो द्वादशाणीऽन्ये त्रयोऽष्टाणाः आ मन्द्रैः एवेत्
अनयोर्विनियोगाभावः । हे इन्द्र त्वं हरिभिः अश्वैः आयाहि कीदृशैः मन्द्रैः ग-
म्भीरनादैः मयूररोमभिः मयूरस्येव रोमाणि येषां ते मयूररोमाणस्तैः मयूरसमवर्णैः ।
किं च केचित् दृष्टा आगच्छन्तं त्वा त्वां मा नियमन् नियच्छन्तु मा निबध्नन्तु तत्र दृ-
ष्टान्तः पाशिनो पाशरुस्ता व्याधाः विं पक्षिणमिव यथा पाशिनः पक्षिणं बध्नन्ति
तथा त्वां मा बध्नन्तु अथ ये परिपन्थिनो भवेयुस्तानतीहि अतिक्रम्यागह किमिव
धन्व इव धन्व निरुदकदेशः यथा पान्थो मरुदेशमतिक्रम्य गच्छति तथागह ॥ ५३ ॥

एवेदिन्द्रं वृषणं वज्रबाहुं वसिष्ठासोऽभ्यर्च्यत्यर्कैः ।

स न स्तुतो वीरवद्भातु गोमयूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ५४ ॥

वसिष्ठदृष्टा इन्द्रदेवत्या त्रिष्टुप् । वसिष्ठाः वसिष्ठापत्यानि मुनयः अर्कैर्मन्त्रैः
एव इत् एवमेव इन्द्रमभ्यर्चन्ति पूजयन्ति कीदृशमिन्द्रं वृषणं वर्षितारम वज्रबाहुं
वज्रं बाहुौ यस्य तम् स इन्द्रः स्तुतः सन्वीरवत् वीरा विद्यन्ते यत्र तत् पुत्रयु-
क्तम् गोमत् गावो विद्यन्ते यत्र तत् गोसंयुक्तं धनम् नोऽस्मभ्यं धातु दधातु वि-